

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 49.132/1
VAN 20 JANUARI 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 24 december 2010 door de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met het aanvullend protocol bij het Europees handvest inzake lokale autonomie betreffende het recht op participatie in de aangelegenheden van lokale autoriteiten, opgemaakt in Utrecht op 16 november 2009", heeft het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*
* *

1. Wat de overheden betreft waarop het aanvullend protocol, waarmee het om advies voorgelegde ontwerp van decreet beoogt in te stemmen, van toepassing is, wordt in de memorie van toelichting het volgende verduidelijkt:

"Wat België betreft, zal het toepassingsgebied worden afgestemd op dat van het Europese Handvest zelf, wat wil zeggen dat het beperkt blijft tot de gemeenten en de provincies".

De beoogde beperking komt neer op een "reserve" die beter in de tekst van het ontwerp van instemmingsdecreet tot uitdrukking wordt gebracht. In onder meer advies 28.658/1, dat de afdeling Wetgeving van de Raad van State op 11 maart 1999 uitbracht over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met het Europees Handvest inzake lokale autonomie, ondertekend in Straatsburg op 15 oktober 1985", werd in dat verband het volgende opgemerkt ¹:

"De werkwijze die de Vlaamse regering voornemens is ter zake te volgen bestaat erin dat de «reserves» niet aan de formele instemming van het Vlaams Parlement worden voorgelegd - zij zijn op het ogenblik van die instemming nog slechts een intentie, doch worden wel uiteengezet in de memorie van toelichting.

Het betreft een gebruikelijke werkwijze die door de Raad van State en in de rechtsleer als geldig wordt beschouwd ². Teneinde echter geen enkele onzekerheid te laten ontstaan over de mate waarin het Vlaams Parlement zich gebonden acht door het Handvest kan worden aangeraden de voorgenomen «reserves» uitdrukkelijk in de normatieve tekst zelf te verwoorden, ofwel de regering ertoe te machtigen ze te uiten. Hoewel minder gebruikelijk, wordt deze techniek ook als geldig aanvaard ³. Het aanwenden ervan geeft overigens het bijkomende voordeel dat de federale regering foutloos zal worden voorgelicht voor de omzetting van de verschillende verklaringen of voorbehouden van de deelgebieden naar de ene enkele verklaring zoals bedoeld in artikel 12 van het Handvest. Het is immers niet uitgesloten dat de deelgebieden zich niet alle door dezelfde bepalingen gebonden wensen te achten of reserves formuleren. Zelfs indien hierover voorafgaandelijk ambtelijk overleg is gepleegd tussen vertegenwoordigers van

¹ *Parl. St.* VI. Parl. 2002-03, nr. 1705/1, 25-26.

² *Voetnoot 1 van het advies, op cit.*, 26: Zie Masquelin J., *Le droit des traités dans l'ordre juridique et dans la pratique diplomatique belges*, Brussel 1980, Bruylant, nr. 179, pp. 199-202.

³ *Voetnoot 2 van het advies, op cit.*, 26: J. Masquelin, *op. cit.*, nr. 179, pp. 202-203.

de verschillende regeringen, komt die uiteindelijke beslissing immers toe aan de gestelde machten die het parlement en de regering zijn".

2. Blijkens de slotformule van het aanvullend protocol zijn de Engelse en de Franse tekst ervan gelijkelijk authentiek.

Omdat de leden van het Vlaams Parlement hun goedkeuring moeten kunnen hechten aan een oorspronkelijke tekst, dient men erop toe te zien dat, benevens de Nederlandse vertaling van het aanvullend protocol, ook minstens één authentieke tekst ervan als bijlage bij het ontworpen decreet wordt gevoegd.

3. Aangezien er geen authentieke Nederlandse versie van het aanvullend protocol bestaat, dient de Nederlandse tekst ervan te worden voorafgegaan door de vermelding "Vertaling".

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. RIGAUX,	assessoren van de
	L. DENYS,	afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de heer B. STEEN, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A. BECKERS

M. VAN DAMME